

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
The Management of Academic Affairs in Tutorial Schools
to Enhance Student Achievement

กรรณช ศรีวิชัย^{1*} ชีวิน สุขสมณะ²

Korrakrit Sriwichai^{1*} Shewin Suksamana²

¹อาจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพายัพ

Lecturer of Graduate School, Payap University, Thailand

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยพายัพ

Assistant Professor Dr. of International College, Payap University, Thailand

*Corresponding author e-mail: Kting15@hotmail.com

(Received: 17 September 2024, Revised: 21 January 2025, Accepted: 23 January 2025)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องมีการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับและเพื่อความอยู่รอดในการประกอบธุรกิจกวดวิชา โดยต้องคำนึงถึง (1) ความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Academic) (2) การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Team Work) (3) การมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) และ (4) การประกันคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา (Quality and Standard) โดยในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาต้องประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรให้ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ (2) การมีครูผู้สอนที่มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ (3) การมีเอกสารประกอบ การเรียน สื่อการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เพียงพอทันสมัย (4) การจัดตารางเรียนที่มีความสะดวกต่อผู้เรียนและมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ และ (5) การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างภาพพจน์และความมั่นใจให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งยังเป็นส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; โรงเรียนกวดวิชา; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ABSTRACT

This academic article aims to present important points about the academic administration of tutoring schools to raise the level of students' academic achievement by studying concepts, theories, and related research. Then analyze the content. The results shows that tutoring schools must have efficient and effective academic administration for the maximum benefit students receive and for the survival of the tutoring business. Must take into account (1) academic correctness (Academic) (2) participation and cooperation network creation (Team Work) (3) focusing on learners (Child Center) and (4) quality assurance and educational standards (Quality and Standard). The academic administration of the tutoring school must include (1) developing the curriculum to be correct and consistent with the needs of the learners and the educational policy of the country; (2) having knowledgeable teachers Techniques and skills for transferring knowledge (3) availability of study documents and learning media Including the use of innovation and adequate modern technology. (4) arranging class schedules that are convenient for students and flexible according to the situation. and (5) controlling quality and standards in education. The goal is to raise the academic achievement of students to a higher level. This will create satisfaction and confidence for learners and parents. It also promotes a good image.

Keywords: academic administration; tutoring schools; student academic achievement

บทนำ

การศึกษาได้ถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยเริ่มตั้งแต่การทำให้เกิดการอ่านออก เขียนได้และคิดคำนวณเป็น เพื่อช่วยเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถอย่างสูงสุดตามเส้นทางที่ได้เลือก มีการเรียนรู้ด้านจริยธรรมและการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ตลอดจนช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศให้เกิดความยั่งยืน พร้อมทั้งก้าวไปสู่สังคมที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม (สถาบันการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย, 2556) และระบบการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทั่วทั้งโลกยังได้ให้ความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลทางการศึกษา การแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ และการจัดอันดับคุณภาพการศึกษา ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 5 มาตรา 39 จึงได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาขึ้นใหม่เพื่อให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษามีหน้าที่ กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจของสถานศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป อันจะเป็น

การกระจายอำนาจในการบริหารการศึกษา ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจในการบริหารงาน จากกระดัดกระทรวงลงสู่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติงานสำคัญที่จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

การบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาและถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ๆ โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมครูในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ โดยการบริหารงานวิชาการจะขึ้นอยู่กับสาระสำคัญของหลักสูตรและนโยบายของสถานศึกษานั้น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลทั้งในด้านคุณภาพและด้านปริมาณที่จะส่งต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ (จันทรานี สงวนนาม, 2556) สอดคล้องกับพงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล (2561) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญต่อสถานศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อให้ตรงตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ พร้อมทั้งการมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เพราะเชื่อมั่นว่าสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงจะสามารถเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและความสามารถให้แก่บุตรหลานหรือผู้เรียน โดยสิ่งแรกที่มักพบในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา คือการมีจำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจในการสมัครสอบเป็นจำนวนมาก เพราะทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการต้องการเข้าเรียน ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอบคัดเลือกกว่าผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะสอบผ่านการคัดเลือกลั่นได้ เช่น การทบทวนความรู้ในสิ่งที่เรียน การฝึกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ และอีกทางเลือกหนึ่งก็คือการเรียนกวดวิชา (กรรณิการ์ พรหมคำ, 2561) และ จุฬณี วิริยะกิจไพศาล (2559) ได้ระบุว่า การเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องผ่านกระบวนการสอบเพื่อวัดความรู้ ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจและความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนในขั้นหนึ่ง โดยผู้เรียนเชื่อว่าภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วจะมีหน้าที่การงานที่ดีและได้รับผลตอบแทนที่สูง จึงทำให้ผู้เรียนพยายามสะสมความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถสอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหนทางหนึ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเพื่อเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าศึกษาต่อ ก็คือการเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ เพื่อเติมเต็มความรู้ที่นอกเหนือจากการเรียนในระบบโรงเรียน อันเป็นการช่วยทบทวนความรู้และสรุปเนื้อหาให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจในการสอบ นอกจากนี้นักเรียนยังต้องการที่จะเพิ่มคะแนนในชั้นเรียนและได้เทคนิควิธีการคิด การช่วยจำในหลายรูปแบบ ซึ่งจะสามารถช่วยในการทำข้อสอบ จึงทำให้นักเรียนจำนวนมากเลือกเรียนกวดวิชา สอดคล้องกับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (2562) ที่เสนอว่า แม้เด็กและเยาวชนจะได้มีโอกาสเข้าเรียนในการศึกษาระดับพื้นฐานที่สูงขึ้น แต่สถานศึกษาแต่ละแห่งก็มีทรัพยากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพแตกต่างกันทั้งด้านอุปกรณ์การศึกษา บุคลากรทางการศึกษาและความพร้อมในการให้การศึกษา ดังเห็นได้ว่าโรงเรียนในเมืองจะมีความพร้อมมากกว่า ซึ่งต่างจากโรงเรียนในชนบทขนาดเล็กที่ยังขาดแคลนอยู่มาก โดยสภาพและปัญหาของระบบการศึกษาไทยที่ยังไม่สามารถสร้างมาตรฐานและความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน จึง

ปฏิเสธไม่ได้ว่าโรงเรียนกวดวิชายังคงมีความจำเป็นและก่อให้เกิดความพึงพอใจในระดับหนึ่งแก่พ่อแม่ผู้ปกครองและนักเรียน

ด้วยเหตุผลนี้โรงเรียนกวดวิชาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาของประเทศจึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้แนวคิดในการบริหารงานวิชาการในรูปแบบใหม่ที่มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของประเทศ สภาพสังคมและยุคสมัย บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศอย่างยั่งยืน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สรุปได้ดังต่อไปนี้

1) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด

3) การส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งทำหน้าที่เป็นเครือข่ายและแหล่งการเรียนรู้

4) การจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพของหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกช่วงชั้น เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐาน

5) การจัดให้มีเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดการศึกษา

กิตติมา ปรีดีติลล (2553) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติไปสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา สรุปได้ดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาคุณภาพ (Quality Management) เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรและผู้รับบริการ รวมทั้งเป็นการพัฒนาศักยภาพของสถานศึกษาให้ที่ยอมรับในระดับสากลมากขึ้น โดยใช้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ ผลผลิตและกระบวนการ

2) การมีส่วนร่วม (Participation) โดยให้ทุกคนในสถานศึกษามีส่วนในการเสนอแนะ ปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอตลอดเวลา ทั้งการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมกันประเมินผล

3) การใช้หลักการ 3E ซึ่งประกอบด้วย

3.1) Efficiency: หลักการประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ตามขั้นตอน ซึ่งเมื่อพบปัญหาในขณะดำเนินการให้สามารถปรับปรุงและแก้ไขได้ โดยมุ่งเน้นกระบวนการ (Process) การใช้กลยุทธ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์

3.2) Effectiveness: หลักการประสิทธิผล หมายถึง การได้ผลผลิต (Output) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถและทักษะเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับ

3.3) Economy: หลักการประหยัด หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า โดยใช้เวลาน้อย การลงทุนน้อย และใช้กำลังหรือแรงงานน้อย แต่ได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง โดยใช้กลวิธีในการบริหารเพื่อให้เกิดความประหยัดทั้งบุคลากร งบประมาณ วัสดุ เทคโนโลยี และเวลา

4) การใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง การบริหารจัดการ การกำกับและการดูแลที่ดี ซึ่งประกอบด้วย

4.1) ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความจำเป็นของสังคมหรือชุมชน (Relevance) เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน สังคมและชุมชนมากที่สุด

4.2) ความโปร่งใส (Transparency) โดยมีกระบวนการบริหารงานที่ตรวจสอบและอธิบายได้ด้วยเหตุผล รวมทั้งมีความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย

4.3) ความรับผิดชอบในทุกขั้นตอน (Accountability) โดยต้องมีผู้ที่ยอมรับในผลของการกระทำ และพร้อมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างทันท่วงที

4.4) การมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และเกิดประสิทธิผล (Effectiveness) โดยมีการวางแผนงาน การปฏิบัติงานตามแผนที่ได้กำหนด การติดตามและประเมินผล รวมทั้งการปรับปรุงและพัฒนาผลที่ได้รับให้มีความคุ้มค่ากับการลงทุน เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจ

5) ความเป็นวิชาการ (Academic) หมายถึง การมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระทางวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร องค์ความรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ การศึกษา และการวิจัยทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีและสร้างสรรค์ต่อตัวผู้เรียน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการควรมีคุณลักษณะดังนี้ (1) ความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Academic) โดยต้องมีการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาและองค์ความรู้ให้ครอบคลุมและเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนมีการวัดและประเมินผล รวมทั้งการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (2) การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Team Work) ในการกำหนดหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของสังคมอย่างแท้จริง (3) การมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) โดยหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนหรือความจำเป็นของสังคมหรือชุมชน และ (4) การประกันคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา (Quality and Standard) โดยมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ เพื่อให้มีความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งมีความโปร่งใสและแสดงถึงความรับผิดชอบต่อในการจัดการศึกษา

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาต้องมีการกำหนดขอบข่ายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยมีนักการศึกษาได้กำหนดขอบข่ายไว้ดังนี้

Kimbrough and Nunnery (1998) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ สรุปได้ดังนี้

1) งานหลักสูตรและการนำไปใช้ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประเภทต่าง ๆ เพื่อดำเนินการจัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู

2) การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ได้แก่ การจัดทำแผนการสอน การบันทึกการสอน การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร รวมทั้งการจัดอบรม การสาธิต การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ระหว่างเพื่อนครูหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบใหม่

3) การวัดและประเมินผล โดยจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การทำสมุดประจำชั้นและสมุดประจำตัวนักเรียนให้ถูกต้องเรียบร้อยและมีความเป็นปัจจุบัน

4) การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหาสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการวางแผนกำหนดวิธีการดำเนินงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2560) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ สรุปต่อไปนี้

1) การวางแผนงานด้านวิชาการ เพื่อวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1) แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดปฏิทินการศึกษา ความเป็นไปได้ของงานตามภาระหน้าที่ การจัดขั้นตอนและเวลาในการทำงาน

1.2) โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3) บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดในการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียนของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและยึดตามโครงการสอนเป็นหลัก

2) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้จริง ประกอบด้วย

2.1) การจัดตารางสอน โดยเป็นการกำหนดรายวิชา เวลาที่ใช้สอน ครูผู้สอน สถานที่จัดการเรียนการสอน ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2) การจัดชั้นเรียน โดยประสานงานกับฝ่ายอาคารสถานที่ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น เครื่องขยายเสียง จอภาพ เครื่องปรับอากาศ

2.3) การจัดครูผู้สอน โดยพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4) การจัดหาเอกสารประกอบการเรียน โดยยึดตามแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนั้นครูอาจใช้แบบเรียนอื่นเป็นหนังสือประกอบหรือจากเอกสารที่ครูจัดเตรียมขึ้นเอง

2.5) การปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าต่อวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความก้าวหน้าของสังคม สภาพเศรษฐกิจ

2.6) การฝึกประสบการณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทฤษฎีที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งได้เห็นสภาพและปัญหาที่แท้จริง ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อออกไปเผชิญกับสถานการณ์จริงต่อไป

3) การบริการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ประกอบด้วย

3.1) การจัดสื่อการเรียนการสอน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการจัดหาเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

3.2) การจัดห้องสมุด เพื่อรวบรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นแหล่งความรู้และวิทยาการให้กับผู้เรียนเพื่อให้ได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3) การนิเทศการสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือและแนะแนวทางให้กับครูผู้สอนในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน

4) การวัดและประเมินผล โดยเป็นการใช้เครื่องมือเพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

จากขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการจะมีการดำเนินงาน 3 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรและการวางแผนปฏิบัติงาน (2) การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดตารางสอน การจัดหาครูผู้สอน และอาคารสถานที่ การเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นของครูผู้สอน และ (3) การส่งเสริมและควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษา ประกอบด้วย การจัดหาสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด การนิเทศและติดตาม การวัดและประเมินผล

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 3 มาตรา 15 กำหนดให้โรงเรียนกวดวิชาเป็นการศึกษานอกระบบในประเภทของโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการ ระยะเวลา การวัดและประเมินผล โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมความรู้ในบางรายวิชาตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาจะมีความโดดเด่นในด้านวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ไม่หยุดนิ่ง มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการปรับปรุงข้อมูลการเรียนการสอนให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการศึกษาของประเทศ เพราะจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียนกวดวิชา

คือ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสรื้อสร้างและพัฒนาทักษะด้านวิชาการและเพิ่มโอกาสทางวิชาการในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น (เอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์, 2555) และสถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (2564) ได้กล่าวสนับสนุนว่า โรงเรียนกวดวิชาได้เข้ามามีบทบาทเป็นส่วนเติมเต็มเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้เคล็ดลับวิชาที่จะนำไปใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยหรือการสอบแอดมิชชันในคณะที่ตนเองมุ่งหวัง โดยครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชามักนำข้อสอบในปีก่อน ๆ มาให้นักเรียนได้ลองทำและยังอธิบายคำตอบทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นผู้สอนยังมีวิธีการและเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นหรือจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้นักเรียนหลายคนสนใจในการเรียนพิเศษมากกว่าการเรียนในชั้นเรียน เนื่องจากบรรยากาศในโรงเรียนกวดวิชามีชีวิตชีวาและชวนให้ตื่นตัวในเวลาเรียน รวมทั้งนักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนกวดวิชาเนื่องจากเนื้อหาที่ได้รับจากในห้องเรียนยังไม่สามารถนำไปใช้ในการสอบวัดผลหรือการสอบแข่งขันได้และบางวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนภายในระบบโรงเรียน ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาไว้ดังนี้

ปัญญา ศิริโกสยกันนธ์ (2559) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาว่า เนื่องจากโรงเรียนกวดวิชามีลักษณะเป็นธุรกิจที่ต้องแข่งขันเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า จึงต้องจัดเตรียมเนื้อหาหลักสูตร และเอกสารให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียน มีความสะดวกต่อการอ่านและการทำความเข้าใจ รวมทั้งมีการจัดตารางเรียนอย่างเหมาะสมและสะดวกต่อการเลือกเรียนได้หลายวิชาในเวลาที่ไม่ซ้ำกัน

สุรรัตน์ วุฒิมงคลพานิช (2559) เสนอว่าการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกวดวิชามีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนของโรงเรียนกวดวิชา โดยต้องมีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ความเข้มข้นของหลักสูตร ความหลากหลายของหลักสูตร คุณภาพของเอกสารประกอบการเรียน หลักสูตรมีการสรุปเนื้อหาที่ทำให้จดจำได้ง่ายและมีเนื้อหาที่ตรงกับที่จะออกสอบ รวมทั้งการมีแบบฝึกหัดและแนวข้อสอบเก่าสำหรับฝึกฝนเป็นจำนวนมาก อันเป็นวิธีช่วยฝึกฝนในสิ่งที่จะต้องสอบและช่วยให้จดจำวิธีการได้เร็วและง่ายขึ้น

จุฬณี วิริยะกิจไพศาล (2559) อธิบายว่าผู้ประกอบการจะให้ความสำคัญกับหลักสูตรและสื่อการสอนของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งหลักสูตรต้องเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนและตรงกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง มีการจัดทำและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มีวิธีการสอนแบบสร้างความเข้าใจมากกว่าการสอนแบบท่องจำ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากการเรียนอย่างต่อเนื่อง บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียน ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรมเหมาะสมกับวิชาชีพ รวมถึงเอาใจใส่ในนักเรียนและทราบความต้องการของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้โรงเรียนกวดวิชาต้องมีปรัชญา วัตถุประสงค์ และวิสัยทัศน์ที่เหมาะสมและชัดเจน โดยใช้การวางแผนกลยุทธ์เข้ามาช่วยในการหาตัวชี้วัดสมรรถนะเพื่อพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งสามารถนำมาใช้พัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง และช่วยพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพ

อัญชลี ศรีวิชัย (2563) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาต้องมีการจัดเตรียมเอกสารการสอนที่กระชับและเข้าใจง่าย ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ง่ายต่อการเข้าใจของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในอนาคตและชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้โรงเรียนต้องมีการใช้สื่อการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน

กมลวรรณ พันธุ์คำหรี (2564) ระบุว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาต้องพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามแนวทางการจัดการเรียนรู้วิถีใหม่และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการปรับโครงสร้างการจัดทำแผนปฏิบัติการที่คำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนและสอดคล้องกับงบประมาณของสถาบัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาข้างต้น สรุปได้ว่าโรงเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการเติมเต็มความรู้และพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านวิชาการให้กับผู้เรียน โดยการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรให้ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ (2) การมีครูผู้สอนที่มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ (3) การมีเอกสารประกอบการเรียน สื่อการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เพียงพอทันสมัย (4) การจัดตารางเรียนที่มีความสะดวกต่อผู้เรียนและมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ และ (5) การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนถือเป็นวัตถุประสงค์อันดับแรกและเป้าหมายสำคัญที่สุดซึ่งผู้เรียนและผู้ปกครองได้คาดหวังที่จะได้รับจากการศึกษา โดยมีนักวิชาการของประเทศไทยได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) เสนอว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลนั้นได้รับจากการเรียนการสอน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบระดับความสามารถทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากหรือน้อยเท่าใด และธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2556) ได้อธิบายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถหรือความสำเร็จของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนการสอน ซึ่งวัดผลความสำเร็จหรือระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่ามีความรู้มากหรือน้อยจากผลของคะแนนสอบในแต่ละวิชาและประเมินผลออกมาในรูปของเกรดเฉลี่ยสะสม สอดคล้องกับสมพร เชื้อพันธ์ (2559) ที่ได้ให้คำจำกัดความของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็น ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้จาก

การทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งทฤษฎี แคมมณี (2562) เสนอว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาทักษะของผู้เรียนหรือผลที่เกิดจากการกระทำของผู้เรียนเองซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือจากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยสามารถประเมินค่าได้จากแบบทดสอบหรือการสังเกตของผู้สอน

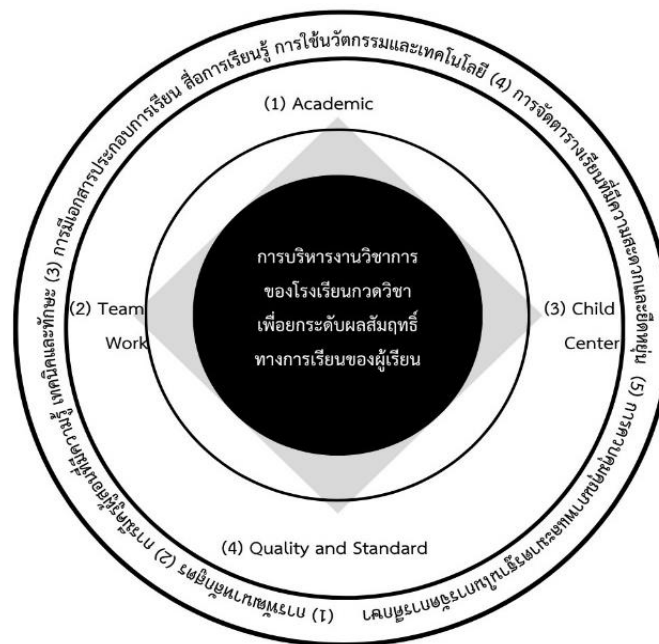
นอกจากนี้นักวิชาการจากต่างประเทศได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

York, Gibson และ Rankin (2015) ได้นิยามว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement) หมายถึง การบรรลุเป้าหมายทางการเรียนรู้ทั้งในระดับรายวิชาหรือโปรแกรมการศึกษา ซึ่งวัดได้จากตัวชี้วัดหลายประการ เช่น คะแนนสอบ เกรดเฉลี่ย (GPA) และการได้รับปริญญา รวมทั้ง Steinmayr, Meissner, Weidinger และ Wirthwein (2017) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จทางการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งความรู้ที่ได้รับ การพัฒนาทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการประสบการณ์การเรียนรู้ โดยประเมินได้ทั้งในระยะสั้นผ่านการทดสอบและในระยะยาวผ่านความสำเร็จในอาชีพการงาน

จากความหมายของนักการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จในการศึกษาที่ครอบคลุมหลายมิติ ไม่เพียงแต่เน้นที่ผลลัพธ์ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยสามารถประเมินได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวผ่านเครื่องมือวัดที่หลากหลาย ตั้งแต่การทดสอบในชั้นเรียนไปจนถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

โรงเรียนกวดวิชาเป็นการจัดการศึกษานอกระบบที่มีเป้าหมายเพื่อเติมเต็มความรู้ ความสามารถและทักษะให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมจากการศึกษาภายในระบบโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำมวลประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ดังนั้นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต้องคำนึงถึง (1) ความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Academic) (2) การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Team Work) (3) การมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) และ (4) การประกันคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา (Quality and Standard) โดยในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาต้องประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรให้ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ (2) การมีครูผู้สอนที่มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ (3) การมีเอกสารประกอบการเรียน สื่อการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เพียงพอทันสมัย (4) การจัดตารางเรียนที่มีความสะดวกต่อผู้เรียนและมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ และ (5) การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น อันจะเป็นการสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งยังเป็นส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับโรงเรียนกวดวิชา ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ต้องคำนึงถึง (1) ความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Academic) (2) การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Team Work) (3) การมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) และ (4) การประกันคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา (Quality and Standard) โดยการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรให้ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ (2) การมีครูผู้สอนที่มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ (3) การมีเอกสารประกอบการเรียน สื่อการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เพียงพอทันสมัย (4) การจัดตารางเรียนที่มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ และ (5) การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ พันธุ์ดำหริ. (2564). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเอกชนอกระบบประเภทกวดวิชาสู่มาตรฐานการจัดการเรียนรู้วิถีใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กรณิการ์ พรหมคำ. (2561). แนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการสำหรับโรงเรียนกวดวิชา. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 12(1), 140-147.
- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2562). กสศ. เผยสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาไทย. <https://www.disruptignite.com/blog/inequality-in-thailand2562&cd=3&hl=th&ct=clnk&gl=th>

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: พรว.
- กิตติมา ปรีดีดิถก. (2553). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 4). อักษราพิพัฒน์.
- จันทรานี สงวนนาม. (2556). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). บุคพอยท์.
- จุฬณี วิริยะกิจไพศาล. (2559). กลยุทธ์การตลาดกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แคมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 23). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันท์รัตน์ เจริญกุล. (2561). การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 13(2), 316-329.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. [http://priroj.orgfree.com/pdf30/10การวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.pdf](http://priroj.orgfree.com/pdf30/10การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.pdf)
- ปัญญา ศิริโกไสยกานนท์. (2559). กลยุทธ์ทางการตลาดธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2560). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). ข้อเสนอว่าด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาไทย.
<http://pokpong.org/wp-content/uploads/education-reform-proposal.pdf>
- สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). โรงเรียนกวดวิชาเงาสะท้อนความเหลื่อมล้ำและ
ล้มเหลวของการศึกษาไทย. <https://research.eef.or.th/thailand-tutoring/>
- สมพร เชื้อพันธ์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใน
พระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุดารัตน์ วุฒิมงคลพานิช. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนพิเศษจากสถาบันกวดวิชาของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัญชลี ศรีวิชัย. (2563). กลยุทธ์การบริหารและการจัดการโรงเรียนกวดวิชาที่สอดคล้องกับการศึกษาในยุค
ดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์. (2555). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Kimbrough, B., & Nunnery, Y. (1998). *Educational administration: An introduction*. Macmillan.
- York, T. T., Gibson, C., & Rankin, S. (2015). *Defining and measuring academic success*.
Practical Assessment, Research, and Evaluation, 20(5), 1-20.
<https://doi.org/10.7275/hz5x-tx03>
- Steinmayr, R., Meissner, A., Weidinger, A. F., & Wirthwein, L. (2017). *Academic achievement*.
Oxford Bibliographies.